

HARLEQUIN®

King

MAXINE SULLIVAN
SALADUSED LAPSE
ÜMBER

030
DETSEMBER

Maxine Sullivan
HIGH-SOCIETY SECRET BABY
2010

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Meelika Mihkelsaar
Korrektor Inna Viires

© 2010 by Maxine Sullivan

© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

M12216010
ISBN 978-9949-12-983-6

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest **www.ersen.ee** ja
e-raamatud **www.ebooks.ee**

Armas lugeja!

Tere tulemast minu uut põnevat Rothide perekonna käekäiku jälgivat sarja lugema. Sarja käesolev esimene vaatus jutustab teile salajase konksuga mõistuseabielust ja ma loodan, et see puudutab te südamekeeli. See lugu meenutab käänakuid ja järske suunamuutusi neis glamuursetes sebiooperites, mida ma mõnikord vaadata armastan. Kes kelle tagant varastab? Kes kelle abikaasaga magab? Kelle laps tema oma on? Kes J. R.-i tulistas? ☺ Mulle meeldib tõik, et sebiooperites kohtab igasuguseid tegelasi – nii häid kui halbu.

Ometi tahan ma armastusromaanii lugedes, et mu kangelased ja kangelannad oleksid tõeliselt austusväärased ning et nende teod ka kõikide ootamatute saatusepöörete ja suunamuutuste kiuste oleksid tõeliselt kangelaslikud. Dominic Roth kuulub säärase kangelaste sekka. Ta ei suutnud oma sureva venna viimset palvet täitmata jätta, hoolimata sellest, et teadis, et tekitab endale nõnda probleeme. Cassandra Roth on aga tõeline kangelanna. Ta varjab midagi, aga teeb seda väga hea põhjusega – ta tahab vältida oma väikese tütre kaotamist. Dominic ja Cassandra ohverdavad armastuse nimel kõik... ning lõpuks leiab armastus neid mõlemaid.

Head lugemist!

Maxine

*Mu beale sõbrale Sandra Martonile,
kes on sama tore kui ta raamatud.*

Esimene peatükk

„Sinuga abielluda?” sosistas Cassandra nahksohvale vajudes.

Dominic Roth seisis maast laeni ulatuvate lükanduste ees, Melbourne'i siluett kaugel selja taga paistmas, ning jälgis, kuidas ta kaunis vennanaine ehmatusest õhku ahmib. Kui ta poleks naist paremini tundnud, oleks ta võinud Cassandrale isegi kaasa tunda. „Just nii. Sa abiellud minuga.”

Mehe hääl oleks naise otsekui jõust tühjaks imenud ning too tõstis hägusel pilgul oma tuhklondide juustega pea. „Aga Liam on ju ainult nädal aega surnud olnud.”

Meest tabas valuhoog. „Ma tean väga hästi, kui kaua mu vend surnud on olnud.” Detsembrikuud ei ole tema pere jaoks enam kunagi samasugused. Suve algus ja jõulud kannavad nüüdsest endaga igavesti Liami mälestust.

Enne, kui naine oma õlad sirgu ajas, välgatas ta silmis kaastunne. „Ta oli ka mu abikaasa!”

„Seda oli ta vähem kui kolm aastat. Minu vend oli ta kakskümmend kaheksa aastat.” Liam oli nende seast noorim olnud, kaks aastat noorem kui Adam. Dominic omakorda oli kaks aastat Adamist vanem. Ja keegi neist ei oleks kunagi osanud aimata, et haigus Liami nii noores eas võtab.

„See on hoop allapoole vööd, Dominic,” noomis Cassandra.

Dominic hoidus kahetsust välja näitamast. Ta poleks ühelegi teisele naisele niimoodi öelnud, Cassandra oli aga Liamiga ainult sellepärast abiellunud, et Rothide perekonnarahale käpad külge saada. Dominici vanavanaisa keeraks hauas ümber, kui teaks, et tema Austraalias asutatud luksustoodete kaubamajakett Roth's peab seda naist veel erilises luksuses ülal.

Ta pistis käe oma äriülikonna pintsaku sisetaskusse ning võttis sealt ümbriku. „Mul on siin üks kiri. See on Liamilt. Ta tahtis, et ma selle sulle edasi annaksin. See selgitab.”

Naine kergitas oma kauneid kulmusid. „Selgitab?”

„Selgitab, miks ta tahtis, et ma sinuga abielluksin.”

Naise sinised silmad läksid pärani. „Mida? Mu abi-kaasa tahtis, et ma sinuga abielluksin?”

„Ta tahtis, et tema tütrest kasvaks Roth.”

Naise kulm tõmbus kipra ning ta pilku ilmus segadus. „Aga Nicole ongi juba ju Roth.”

Dominici sisemuses liigatas miski. Tema teadis seda paremini kui keegi teine.

„Liam tahtis, et ta tütar Rothina üles kasvaks, et ta seda nime kannaks. Ta ei tahtnud, et sa abielluksid kellegagi väljastpoolt perekonda ja ta arvas, et arvestades su afääri Keith Samuelsiga, kavatsed sa seda muidu teha.”

Cassandra hingas järsult sisse. „Sa tead sellest?”

„Liam rääkis mulle.”

„Aga... aga see polnud üldse niimoodi.”

„Cassandra, jäta vabandused,” nähvas mees ümbrikku naisele ulatades. „Ma ei taha peensusi kuulda.”

Cassandra põrnitses talle otsa, huuled värelemas, ent see ei liigutanud meest. Dominic ulatas naisele pitseeritud ümbriku ja läks oma algsele aknaalusele kohale tagasi, silmitse- des naist, kui too ümbriku lahti rebis ning lugema hakkas. Kuidas on võimalik, et üks naine saab nii rabavalt kaunis, ent samas ka nii karm ja nõudlik olla? Mis saab tema olekus nii petlikku olla? Miks ta mehi niimoodi ligi tõmbab?

Naise heleroosa, pükstest, särgist ja jakist koosnev kos- tüüm oli elegantne ning jättis temast graatsilise mulje. Sandaalid lisasid stiilsust nagu ka õrnad kuldkõrvarõn- gad ja peenike kullast kaelakee. Naise meik oli tagasi- hoidlik, tema nahk veatu ja tema tuhkblondid juuksed vaid pisut kohevile aetuna õlgadele langemas.

Selleks ajaks, kui Cassandra kirja lugemise lõpetas, oli tema veatu nägu kaame. „Kas sa lugesid seda?”

„Ei, aga Liam teavitas mind selle sisust, kui mulle kirja andis.”

Miski oli naise ilmes muutunud, kuid see kadus, kui Cassandra kirja tugevalt pihku pigistades jalule hüppas. „Mul on kahju, kuid ma ei saa seda teha.”

„Ma arvan, et leiad, et sul ei ole muid valikuid.”

Järgnes põgus paus. „Miks sa nii ütled?”

„Homme avalikustatakse Liami testament. Ma tahtsin sulle selle uudise enne teatavaks teha, et stseeni vältida.” Tänu taevale, et Dominici isa oli ema perekonnajahile leinama viinud.

„Stseeni?”

„Kui sa minuga kahe nädala jooksul ei abiellu, läheb pärandi põhiosa Nicole'ile ja seda ei jagata kohe teie vahel

ära, vaid ta saab selle siis, kui saab kahekümne üheseks. Selle ajani makstakse sulle täpselt niipalju, kui eluks vajalik – ja seda ainult Nicole'i heaolu nimel. Kui nii läheb, hakkab iga viimane kui sent, mida sa vajad, minu kaudu käima.”

„Mida?”

Dominic ei lubanud endal naisele kaasa tundma hakata. „Liam ütles mulle, kui palju ta sulle igakuiselt raha andis. Ta oli äärmiselt helde. Ma ütleks, et sul on palju kaotada, kas pole?”

Naine neelatas kramplikult. „Aga see oli...”

„Nii see on,” ütles ta naist katkestades tolle vabandusi kuulda tahtmata.

„See on naeruväärne! See on jõe. Ma vaidlustan testamenti.”

„Sa võid ju proovida, aga Liam oli oma juhistes päris põhjalik. Testament tagab, et saate elamiseks piisavalt, aga see ei vasta igatahes su praegustele elustandarditele,” pilkas ta toas ringi vaadates.

Naise avar linnamaja oli nüüdisaegse eluviisi muster näide – selle disain oli valguse- ning ruumiküllane, dekoor valge, sisustuses oli kasutatud tehnika viimast sõna ning eraldatud sisehoov sobis täiuslikult igasugusteks meelelahutusteks. Dominic oli siin vaid paar korda käinud, kuid ta oli seda maja alati neile mõlemale suurepäraselt sobivaks pidanud.

Ometi taipas ta nüüd Cassandrat silmitsedes, et naine ei paista siia kuidagi sobituvat. Oli see siis pigem Liami tüüpi kodu olnud? Ja miks see siis nüüd järsku Cassandrale

ei sobinud? See jahedus, valgus ja automatiseeritus peaks ju naisele ometi passima, ent see ei olnud nii – ning Dominic ei mõistnud, miks see ometi ei peegelda naise seda külge, mis Dominicile tuttav.

Ta kortsutas säärase mõtete peale kulmu. Põrgusse, mis tal üldse sellest? Olgu Liam ta säärasesse jamasse tõmbamise eest neetud. Kui ta ometi poleks teadmatult tol kunstliku viljastamise päeval haiglasse Dominici vaatama läinud... Kui vaid...

„Sa unustad, et see maja kuulub mulle, Dominic,” ütles naine toonil, mis näitas, et ta on end pisut kokku võtnud. „Ma võin selle maha müüa ning me saaksime Nicole’iga sellest rahast elada.”

Naise hääl katkestas Dominici mõttekäigu. „Maja on minu nimel, Cassandra. Liam vormistas need paberid kuu aega tagasi ümber.”

Naise nägu muutus veelgi kaamemaks. „Taevas, ta ei tahtnud, et ma üldse midagi saaksin, kas pole?”

„Ei tahtnud tõesti.”

Naise näolt vilksatas üle haavumisvari – nii kiirelt, et see jäi Dominicil peaaegu märkamata. Dominic ei pannud seda talle ka pahaks. Abikaasa säärase tegudega leppimine poleks kindlasti kellelegi kerge, mis siis, et Liamiga abiellumine oli Cassandra poolt üldse suur viga olnud.

Muidugi polnud Cassandra kunagi Liamit armastanud. Ta oli seda tõestanud, kui sundis meest oma vane matekoju surema minema, selmet lasta tal oma majas oma kaasa kõrval surra, nagu see oleks pidanud olema. Oh, naine oli küll igati püüdnud näidata, et seisab lõpuni oma

kaasa kõrval – ta oli ka nutnud, kui kõik kord juba läbi oli, ent Dominic ei uskunud, et ta tõeliselt leinab.

„Ma väidan, et ta polnud enam täie mõistuse juures,“ ütles naine nüüd meeleeheitlikult.

„Tema advokaat tunnistab vastupidist.“

Naise silmadesse ilmus leegitsev paanika. „Ja mis takistas mind sinuga raha kätte saamise nimel abiellumast ning seejärel sellega minema jalutamast?“

Dominic teadis, et on aeg see vestlus lõpetada. Ta ei tahtnud seda naist end anumas näha – kui, siis ainult magamistoas. Selle mõtte peale tundis ta, kuidas veri ta soontes vemmeldama löi – nagu see tole naise juuresolekul alati juhtus.

See andis talle jõudu, et öelda, mida vaja. Naine oli üheksakuuse Rothi perekonda kuuluva lapse ema – see laps oli hetkel magamistoas sügavas unes ja tal ei olnud aimugi, mis asju täiskasvanud siin elutoas ajavad. Ja meeldigu see Cassandrale ja Dominicile endale või ärgu meeldigu, asi tuli ära teha.

„Kui sa minuga ei abiellu, või abiellud, aga seejärel lahust küsid, taotlen ma Nicole'i hooldusõigust endale.“

Naine vaarus pisut ning vajus silmi sulgedes uuesti diivanile. Dominic hakkas juba tema juurde minema, kuid jäi siis seisma. Tal ei olnud enam kahtlustki, et naine oma last armastab. See oli naise ainus hea omadus, kuigi Liam oli Dominicile rääkinud, et Cassandra polnud alguses seda last tahtnudki. Ent tal tuli endale meenutada, et võitleb lapse õiguste eest – Nicole'il oli õigus Rothina üles kasvada.